

— Димитъръ.

Мжка притисна сърдцето на стария търговецъ. Той погледна сина си, бавно се привдигна, протегна тежка месеста ръка къмъ Димитра и леко го помилва:

— Честитъ баща... съ такъвъ синъ!

Търговецътъ отвори голѣмата желѣзна каса, извади продълговатъ листъ, постави го въ пликъ и го подаде на Димитра:

— Занеси на баща си тази пѣлица. Тичай!

Димитъръ отново изхвъркна на улицата. Нѣкой го извика отсреща, но той не го чу. Само по-скоро, по-скоро да стигне у дома! Ей я хе, малката кжщица, окжпана отъ пролѣтното слънце! Тамъ е тѣй хубаво сега! Мама шета изъ готварницата, пригатвя обѣда. Татко седи въ дюкяна и чука. Ето го излиза!

— Татко, татко!

Димитъръ радостно размахва плика и още по-силно припна къмъ кжщи.

